

ԱՒԵՏԱԲԵՐ

Հայ Կաթողիկէ Ժողովրդապետութիւններու

10 փետրուար 2019

ԺԸ. Տարի

Թիւ 6

ԱՌԱՋԱԻՈՐԻ ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ

ԺԱՄԱՄՈՒՏ

Միածին Որդի եւ Աստուծոյ Խօսք, եւ անմահ՝ Եւթիւն, որ յանձն առիր մարմնանալ Սուրբ եւ միշտ Կոյս Աստուածածինէն, անփոփոխելիդ՝ մարդ դառնալով խաչուեցար, Զրիստո՛ս Աստուած եւ մահովդ՝ մահը խորտակեցիր. մին անձերէն՝ Ամենասուրբ Երրորդութեան, արժանի փառքի՝ Զօր եւ Զոգույն հետ փրկէ՛ մեզ:

ՃԱՇՈՒ ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՉ

Փառքի թագաւոր Զրիստոսը, որ մեզի համար սուրբ Կոյսէն մարմնացաւ, խաչին վրայ համբերելով. միաբան երգով բարեբանեց:

Որ յանձն առաւ երեքօրեայ թաղումը, յարութիւն առաւ մեռելներէն իշխանութեամբ. միաբան երգով բարեբանենք:

Մեծ զօրութեամբ դժոխքի դռները խորտակեց, իր եկեղեցին զգեստաւորեց մեծ վայելչութեամբ, միաբան երգով բարեբանենք:

ՄԵՍԵՂԻ (Սաղմոս 64, 2 եւ 3)

Աստուած իմ, Սիոնի վրայ կատարուած փառաբանութիւնը միայն քեզի կը վայելէ եւ Երուսաղէմի մէջ քեզի աղօթքներ թո՛ղ բարձրանան:

Աղօթքներս լսե՛ եւ ամէն մարմնաւոր Եակ՝ քեզի թո՛ղ գայ, քեզի թո՛ղ դիմէ:

ԸՆԹԵՐՅՈՒԱԾ ՊԱՅՔԱՐ՝ ՍՈՒՏ ՎԱՐԴԱՊԵՏՆԵՐՈՒՆ ԴԵՍ

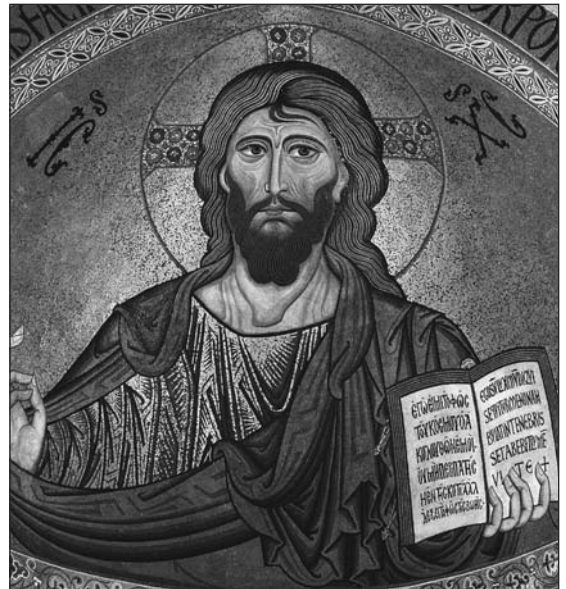
Պօղոս Առաքեալին Տիմոթէոսին ուղղած երկրորդ թուղթէն
(2 Տիմ 2, 15-26)

Ջանա՛ ինքզինքդ ընտիր ներկայացնել Աստուծոյ, իբրեւ մշակ՝ առանց ամօթի, հաւատարիմ տնտես՝ ճշմարտութեան խօսքերուն:

Չգուշացի՛ր սին եւ ամբարիշտ խօսակցութիւններէն: Անոնց հեղինակները միշտ յառաջադէմ են ամբարշտութեան մէջ եւ անոնց խօսքերը ակերներ կը սփռեն քաղցկեղի սման: Անոնցմէ են Փիլետոս եւ Հիմէնոս, որոնք շեղեցան ճշմարտութենէն, պնդելով, թէ մեռելներու յարութիւնը արդէն իսկ կատարուած է եւ այսպէս շատերու հաւատքը կործանեցին:

Աստուծոյ դրած հաստատուն հիմերը սակայն, կը մնան անսասան՝ կնքուած այս խօսքերով. Տերը կը ճանչնայ իրենները եւ թող զգուշանայ անօրէնութենէ ով որ Տիրոջ անունը կը կանչէ:

Մեծ տան մէջ միայն ոսկեղէն եւ արծաթեղէն անօթներ չկան. այլ նաեւ փայտեղէն եւ կաւեղէն: Ոմանք սահմանուած են ազնիւ գործածութեան, ուրիշներ՝ հասարակ գործածութեան: Եթէ ուրեմն մէկը ինքզինք մաքրէ այս մեղքերէն, որոնց մասին խօսեցայ, պիտի ըլլայ ընտիր անօթ մը՝ սրբուած, Տիրոջ հաճելի եւ ատակ՝ ամէն տեսակ բարի գործի: Փախի՛ր երիտասարդական կիրքերէ: Հետամուտ եղի՛ր արդարութեան, հաւատքի, սիրոյ, խաղաղութեան, միացած ա-

նոնց, որոնք մաքուր սրտով Տիրոջ անունը կը կանչեն: Չգուշացի՛ր խօսք եւ յիմարական հարցերէ. գիտես, թէ անոնցմէ կը ծնին կռիւները: Իսկ Տիրոջ ծառան պետք չէ կռուազան ըլլայ, այլ՝ հեզաբարոյ բոլորին հանդէպ, կարող՝ ուսուցանելու եւ անոխակալ: Հակառակորդները պետք է խրատէ հեզութեամբ, թերեւս Աստուած ապաշխարութիւն տայ անոնց՝ ճշմարտութիւնը ճանչնալու, ազատուելու սատանային որոգայթներէն, որ զանոնք գերի կը պահէ եւ հպատակ՝ իր կամքին:

Ալելուիա, Ալելուիա,

Դուն պիտի կանգնիս եւ գթաս Սիոնի, եկած է ժամը, ժամանակը հասած է որ
գթաս անոր:

(Սաղմոս 101, 14)

Ալելուիա:

ԱՒԵՏԱՐԱՆ

ՅԻՍՈՒՍ ԿՐ ԲԱԼԵ ԾՈՎՈՒՆ ՎՐԱՅ

(Յովհ 6, 15-21)

Մեր Տէր Յիսուս Բրիստոս. իմա-
նալով, թէ պիտի գան յափշտակեն
զինք ու թագաւոր հռչակեն, դարձեալ
առանձին լեռ քաշուեցաւ: Իրիկունը
Յիսուսի աշակերտները ծովեզերք
իջան, նաւակ ելան ու մեկնեցան միւս
ափը՝ Կափառնաւմ: Մութը կոխած
էր արդէն, սակայն Յիսուս տակաւին
չէր եկած: Հովը սկսաւ ուժգին փչել եւ

ծովը ալեկոծեցաւ: Մօտ քանհինգ
կամ երեսուն ասպարեզ թիավարած
էին, երբ նշմարեցին, որ Յիսուս ծո-
վուն վրայէն քալելով՝ նաւակին կը
մօտենար: Աշակերտները զարհուրե-
ցան, բայց Յիսուս ըսաւ անոնց. «Ես
եմ, մի՛ վախնաք»: Ուզեցին զինք նա-
ւակ առնել, սակայն նաւակը իսկոյն
հասաւ այն վայրը, ուր կ'երթային:

**Առաջաւորի բարեկեդան
«Ես եմ, Մի՛ վախնար»**

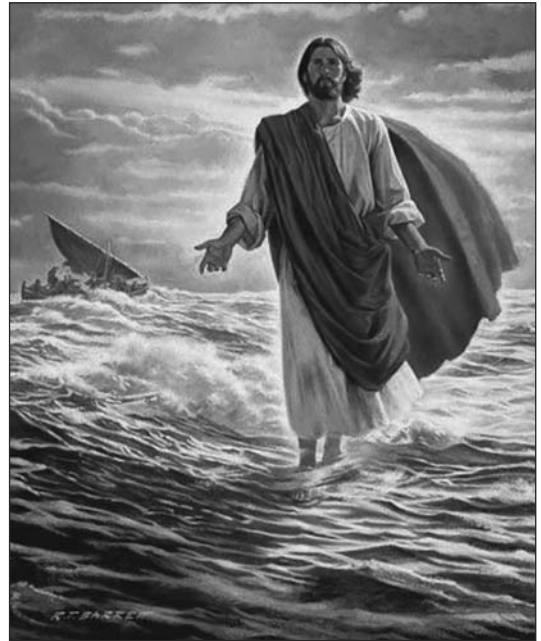
Յիսուս իր այս խօսքը արտասանեց աշակերտներուն, զիրենք ապահովցնելու համար թէ ինք միշտ եւ ամենուր իրենց կողքին է եւ իրենց հեռու են վտանգէ:

Ս. Գիրքին մէջ յաճախ «Մի՛ վախնար» խօսքին կը հանդիպինք, զանազան հատուածներու մէջ, ուր միշտ Աստուած իր հաւատացեալներուն կը վստահեցնէ թէ ինք իրենց հետ է:

Սակայն կարելոր է գիտնալ թէ ժողովուրդը ինչո՞ւ եւ ի՞նչ բանէ կը վախնայ, եւ Աստուծոյ ներկայութիւնը կը փնտռէ:

Աշակերտները վախցան որովհետեւ վտանգի մէջ էին, ալեկոծութեան բռնուած էին, եւ աւելին՝ սարսափեցան երբ կարծեցին թէ եկողը ուրուական մըն է. սակայն Յիսուս, ինչպէս միշտ, վստահեցուց զիրենք թէ Ի՛նքն է:

Այսօր մենք եւս, միշտ վախի մէջ ենք, նման աշակերտներուն, եւ մեր մտավախութիւնը կապուած է ապագային հետ, թէ ի՞նչ պիտի կատարուի մեզի հետ, սակայն կը մոռնանք, որ Աստուած միշտ մեզի հետ է, մեր կողքին կը յայտնուի, մեր լաւ ու վատ օրերուն եւ մեզի կը վստահեցնէ՝ «Մի՛ վախնար»: Յիշենք Ս. Պօղոսին խօսքը Յռոմեացիներուն թուղթին մէջ, ուր կ'ըսէ «Այս բոլորին մէջ, յաղթական ենք անով որ մեզ սիրեց», ուրեմն եթէ մոռնանք այս խօսքը ապա հեռու կը

մնանք Աստուծմէ եւ կը յանձնուինք վախին:

Այսօր առիթ է մեր ընթացքը վերաքննելով զայն ուղղելու, ապաւինելով Աստուծոյ խօսքին եւ սաղմոսերգուին հետ արտասանելով՝ «Եթէ մահուան շուքի ձորին մէջ ալ պագիմ, չարէն պիտի չվախնամ վասն զի Դուն ինծի հետ ես»:

Միշտ ու միշտ ի մտի ունենանք, որ Տերը մեզի երբեք չի լքեր եթէ մենք մեր կեանքը հունաւորենք ըստ իր պատուիրաններուն, իսկ երբ երբեմն անգիտակցաբար շեղինք անոնցմէ, ետդարձ կատարելով ապաշխարենք եւ փառաբանենք Հայրը, Որդին եւ Ս. Հոգին այժմ եւ միշտ: Ամէն: